

[Yvonne Herløv Andersen]

spørgsmålet om de sædvanlige tre kasser. Hvem skal betale: borgeren er da ligeglad, det kommer jo af vores pengepung alligevel. De tre kasser, stat, amt og kommune, slås stadig væk om at skubbe det over til hinanden. Det er så urimeligt, som det kan blive. Det tror jeg vi skal kigge på i denne tid, hvor vi ikke har så forfærdelig mange penge, så vi laver den gode løsning dér, hvor løsningen skal ligge, hvad enten det nu er den ene, den anden eller den tredje.

Jeg tager resten i anden omgang, for nu lyser den røde lampe.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre er generel tilhænger af principielle debatter, men sådanne debatter kan være lagt så bredt op, at de hverken bliver fugl eller fisk. Især er det nok vigtigt at få sådanne principielle debatter på rette tid og rette sted. Man kan nok spørge, om dette ved slutningen af folketingsåret, hvor vi er ved at kvæles i lovforslag, betænkninger og ændringsforslag, er det rigtige tidspunkt. Men det er naturligvis forespørgerens valg, og det er der ikke noget at gøre ved.

På en måde er tidspunktet blevet velvalgt, nemlig derved at det har givet de forskellige partier anledning til at ønske den nye minister velkommen til arbejdet, og det vil jeg da gerne tilslutte mig. Jeg vil gøre det med at ønske, at vi kan få samme hæderlige samarbejde, som vi har haft med tidligere ministre i samme stol.

Selve det skriftlige oplæg, som fremskridtspartiet har udsendt, indbyder ærlig talt ikke til en egentlig principdebat. Jeg synes, det er mange store ting, der er kørt sammen, uden at der egentlig er nogen særlig linje i det.

Jeg vil også gerne tage afstand fra udtrykket »kaotisk«, når det bruges så generelt, som hr. Askjær Jørgensen har gjort det her i sin forespørgsel. Men jeg vil gerne vælge blot at tage det som fremskridtspartiets sædvanlige overeksponerede måde at udtrykke sig på og gå ud fra, at det kun er udtryk for, at man har ønsket at beskrive, at der er områder inden for den sociale sektor, som har udviklet sig på en anden måde, end lovgiverne havde forestillet sig, da man i sin tid vedtog de pågældende love.

Der kan jo udfoldes megen energi på at analysere, hvad det er, der er gået galt, og

hvorfor, men det mener jeg som sagt ikke tiden er til i dag.

Jeg vil dog gerne pege på to helt konkrete områder, som ikke fungerer godt, og som måske i hr. Askjær Jørgensens terminologi kunne siges at være kaotiske, men som vi til gengæld kunne gøre noget ved allerede i næste samling, hvilket vi formentlig kunne skaffe et solidt flertal for i denne sal.

De to konkrete sager, jeg vil nævne, er det sociale ankesystem og husstandsbegrebet. Tidligere socialminister Ritt Bjerregaard gjorde i sidste samling forsøg på at begrænse klageadgangen for borgerne. Vi fra det radikale venstres side afviste at være med til en sådan begrænsning, indtil vi havde set den rapport, som vi kan vente fra socialforskningsinstituttet om borgernes retssikkerhed i det sociale ankesystem.

Vi mener imidlertid, at det er så som så – det kan vi sige allerede nu – med retssikkerheden i et system, hvor behandlingstiderne er både måneder og år, og vi vil gerne i dag melde over for den nye socialminister, hvis han agter at tage sagen op, at vi ønsker at fastholde borgernes ret til anke, men vi mener, der vil være gode muligheder for at begrænse ankemulighederne for kommuner og amter og for offentlige institutioner.

Vi mener, at man kunne forenkle ankesystemet – gøre det mindre kaotisk, om man vil – ved at indføre remonstration, dvs. adgang til at klage til egen førsteinstans på samme måde, som man har gjort i den nye styrelseslov på ligningsområdet.

Endelig mener vi, at der er behov for en redaktion og forenkling af SM-systemet, for hvis der er noget, der kunne siges at være kaotisk og måske er løbet fra de intentioner, vi havde, er det nok denne overdængning af de ansatte i de sociale forvaltninger med alle disse meddelelser fra det sociale ankesystem.

Det andet hovedemne var selve husstands-begrebet, sådan som vi finder det i lovgivningen. Det drejer sig om sociallovgivning, skattelovgivning, boliglovgivning, arbejdsmarkedslovgivning, forsikringsret, familieret i det hele taget, arveafgift, arvelovgivning. På alle disse mange felter og flere til støder vi ind i det problem, at vi ikke har et entydigt husstandsbegreb. Vi opererer med ægtepar, vi opererer med papirløst samlevende, papirløst samlevende forældre, biologiske forældre, vi